

॥ श्री गोवर्धनधरा विनयते ॥

वाङ्मयी गुण्ठातु कथने श्रवणौ कथायां,
हस्तौ च कर्मसु भग्न स्तव पादयोर्नाम ।
स्थूत्यां शिरस्तव निवास लज्जप्रकाशे,
दृष्टि सतां दर्शनेरेतु भावतानू नाम ॥

प्रभुप्रसाद.

श्री भुवर्धना आवेष्टा आरवाया भद्रोत्सवा आवेष्ट श्रीरामल
भ द्विरभा श्रीसमाजमा सत्संग समये उद्भवेल उद्धार)

प्रकाराङ्क —

५० स्व० चण्डेनकोट्याय देवीदास जीव्यायाय.

६ श्रील आश्रित.]

अशुभ.

[भत १०००

१०८५३

ગોવર્ધન પૂજાનો ૧૦૮ અંશ
૨૬૩
૨ દાવાદ
ગોવર્ધન-પ્રસાદ સંગ્રહ

- દર્શન કરવા ગયાતા શ્રી ગોવર્ધન ધરણુનારે,
એના દરશન કરતા ચિત્ત થયા પ્રસન્ન,
ઉભા દીઠા જ્ઞાત સ્વરૂપે શ્રી નાયજીરે—દર્શન
- સાખી—પ્રથમ દ્વારમા પેસતા, ગધર્વ શબ્દ સુણાય,
ગોવર્ધનમા જન્મ પછી, નવધા સીડી ચઢાય
ત્યાથી ધોળા પટીયા હૃદય ધોળુ થઈ જાય છેરે,
જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય એ સીંહ ત્યા દેખાય—દર્શન
- સાખી—ત્યા થકી કમલ ઓકમા, વૈષ્ણવ જન ભેળા થાય,
પ્રભુ ગુણ ગાયે લીન થઈ, તરતજ દર્શન થાય
કોઈ કીર્તન ગલીમા કોઈ જમમોહનમા જાય છેરે,
નયને પ્રભુ નીરખતા જીભે જાય બોલાય—દર્શન
- સાખી—જ્યારે ગોવર્ધન ધર્યો, ધર્યું જેવડુ રૂપ,
જેવુ ભાગવતે સુણ્યું, તેવુ રૂપ અનુપ
ધરે શૃંગાર વિવિધના સુદીર વસ્ત્ર સોહાય છેરે,
જ્યારે ઓછવ હોયે મથુર પીછ ધરાય—દર્શન
- સાખી—ડાબો કર ઉઘો કરી, બોલાવે નીજ ભક્ત,
જમણો છે કટીને વિષે, જેમા ધર્મ સમસ્ત
નેત્ર કમલ નીચા છે ચરણ તરફ મહારાજનારે,
ભક્તો શરણે આવે સત્વર દષ્ટિ જાય—દર્શન.
- સાખી—નેત્ર કમલને નીરખીને, હૃદય કમલ હરખાય,
ચરણ કમલમા તે પછી, મનડુ ભ્રમર થઈ જાય
કર જોડી માગે છે દાસ ત્યા પછી એટલુ રે,
નિશ્ચિન સ્થાપો અમપર કર કમળની છાય—દર્શન

ગુજરાત વિદ્યાર્પીટ ગ્રંથાલય

૧૯૫૩

ક્રમિક ૧૦૮-૫૩

૧૯૫૩

૧ - ૪ - ૪

પદ ૧ કંઈ બદન-ગુરૂ—એ દાળ

નમુ અખિલ જગતના કારણુ, નીજલીલા હીત તનુ ધારણુ—નમુ.
ધર્મે સ્થાપના અધર્મે કાપવા, દુષ્ટ જનો વિદારણુ—નમુ.
નીજ ભક્તોનું રક્ષણુ કરવા, યુગે યુગે અવકારણુ—નમુ.
તે શ્રી કૃષ્ણ સગુણુ પ્રભુજી, ઘો સન્મતી સુધાગણુ—નમુ

પદ ૨ વસ તતીલકા

જેનાયકી જગત આ સર્વે થયુ છે, જેના મહી સ્થીતી કરી સૌએ ગ્રહ્યુ છે,
જાગે ડરી સર્વ તેમા જનાર, પરમાત્માને પ્રણમીને કરે કાર્ય માર
જેની કૃપાથી જીવનુ અગ્નિ જાળ, જેની કૃપાથી જીવને સુગ્નિ થાય,
જેની કૃપાથી જગમા સુખશાંતી થાય, તેની કૃપાજ અમને કરજો સહાય

પદ ૩ લલીત

હરીભજન થકી સુખ થાય છે, હરીભજન થકી દુઃખ જાય છે,
હરીભજન થકી શાંતિ થાય છે, હરીભજન થકી ભ્રાંતિ જાય છે
હરીભજન થકી ભાન થાય છે, હરીભજન થકી ગ્ન થાય છે,
હરીભજન તમે ભાવથી કરો, જન્મમરણના કષ્ટને હરો.

પદ ૪ દીનનો દયાળ છે દીનાનાથ—એ રાહ

દીન બધુ દીન નાથ દીન શર્ણુ તારે,
દયા માગે દયા માગે દ્વાર આવી તારે—દીન
દેહ નાવ આપ્યુ પ્રભુ જવા ભવ પારે,
સહાય વિના કેમ કરી પહોંચે ભવઆરે—દીન
મળ્યા પૂર્વ પુન્ય થકી ગુરૂ કર્ણુ ધારે,
સસગાટ ચાલશે તુજ કૃપા પવન જ્યારે—દીન
ખોટ નહીં પડશે પ્રભુ પુરણુ છે તુ ખારે,
પ્રભુ તારીજ રચ કૃપા સદ્ નાવ તારે—દીન.

પદ ૫-રામ નાથ કેરો મળેલો

શણે રાખી લેજો હરી હવે શણે રાખી લેજો, પ્રભુ દોષને સાખી લેજો-હરી.

નીશદીન તારી નીરમળ ભક્તી, હૃદયમા રાખી દેજો,
કામ કોષ મદ મોહ ને મત્સર, હરી દુર નાખી દેજો-હરી
દ્વીભુજ બાળક રૂપ કરી પ્રભુ, દષ્ટી આગળ રેજો,
હૃદય તણા કરી દોષ દુર પ્રભુ, પોદગે હૃદયની સેજો-હરી
અતરમા રહી અતર કાઢી, નાખજો પ્રભુ હોય જે,
સરેત તારૂં રૂપ નિહાળી, જ્યાં ત્યાં ખોલુ જોજો-હરી
ત્રી વક્ષભ પ્રભુ શણે કર્યું હવે, પોતાનો ગણી લેજો
નિશ્ચય થયુ હવે થયો કૃતાર્થ, એવો હૃદયમા રેજો-હરી.

પદ ૬-સૌભ કરો કલ્યાણ

આપો સદા સત્સંગ, પ્રભુજી આપો સદા સત્સંગ,
અસન વસ્તુથી દુર રખાવો, ચઢાવો સાચો રંગ-પ્રભુજી
કામ કોષ આદી શષ્ટ શત્રુ, તેનો તગવો સંગ-પ્રભુજી
રાગ દ્વેષને કાઢી નાખો, આપો ધીરજ શાંતી સુસંગ-પ્રભુજી
દુખમા ડગી નવ ભુલ્યો તમને, એવો રાખો રંગ-પ્રભુજી
માગે નમી કર જોડી સ્ત્રીમડળ, રાખો ચરણ કમલ જેમ ભૂગ-પ્રભુજી

પદ ૭ ધોળ

પ્રીતી લાગી રે તેની ભીતી સૌ લાગી, અતરમાથી જોને પ્રીતીરે લાગી,
રહે છે સસારમાહી જળરે કમળવત, હૃદયથી ત્રણુઓને ત્યાગી-અ.
મારૂં ને તારૂં એ છે પ્રપચ માયાનો, જ્ઞાન દષ્ટીથી જોયુ જાગી-અ.
મારા છે એક પ્રભુ જગત છે જેમા, જાણું છે એવું મહાભાગી-અ.
રાખે વિશ્વાસ એક સદગુરૂ વચને, રહેછે પ્રભુ ચરણ અનુરાગી-અ.

૫૬ ૮ ધોળ.

અમે આટલુ જ ગુરૂદેવ માગીએ—ટેક
 આ સસાર સાગર દુસ્તર ધણે રે,
 જેમા કામ ક્રોધ આદી મગર ગ્રાહ—વલ્લભરાય આટલુ જ
 મનુષ્ય દેહ નાવ તણા કર્ણુદ્વાર છે રે,
 કૃપા સહ ચઢાવે પાર ઝટ જવાય—વલ્લભરાય આટલુ જ
 પ્રભુ રવિ ઉપયોગી દેહને કરારે,
 અવિદ્યા તણુ ન ચાલે જરાય—વલ્લભરાય આટલુ જ.
 શુદ્ધ સત્ય શુભ શુદ્ધિ કરો એક ઠારે,
 કરો કૃપા એવી પ્રભુ દરશા થાય—વલ્લભરાય આટલુ જ
 ગ્રહી બાહ્ય પ્રભુ નીત્ય તે નીલાનલે રે,
 રહીયે આપ શરણુ ચરણુ કમલ ગાય—વલ્લભરાય આટલુ જ

૫૬ ૯ ધોળ

હિંદી મ ગળમય પ્રાત કાળમા રે, પડી ચરણુમા માણુ ગુરૂરાય (વજરાય)
 વિનતી આ દીનની સ્વીકારલેરે, મનોવૃત્તી ગતી રહે તુજ ચગણોમા રે,
 કૃતી તેજ પ્રભુ તુજ અર્થે થાય — (વજરાય) વિનતી.
 શ્રવણુ અહરનીશ ગુણુ ગાનને સુણેરે, સાલળે નહીં કુથલી જરાય (વજરાય)
 નાક સુષે તુલસી ને પુષ્પ ચરણુનારે, મુખકુ ચાહે પ્રસાદને સદાય (વજરાય)
 રસનાએ નામ આમનુ રહે સદારે, રચી રહે તુજ સુચી વાત માલે (વજરાય)

૫૬ ૧૦ ધોળ

પ્રથમ શ્રી ગુરૂ ગોવિંદને નમીરે, કરવા વિનતી ધારૂ આશ
 અવિનાશ રથને સોપુ છુ હરી આપનેરે, દેહ રૂપી રથ મારો શ્રી હરીરે
 બન્ધો જે પદ્ય તત્વથી ખાસ—(અવિનાશ) રથને સોપુ છુ
 ઇન્દ્રિય ધોડા જોડયા એ રથેરે, વાયુવેગી મનનો ત્રાસ—અવિનાશ રથને

ભવ વનમા ન્યા ત્યા ભટકયા કરેરે, તેની હાથે ઝાલો રાસ-અવિનાશ રથને-
એ રથને ચલાવો ઉત્તમ પથેરે, પછી નવ રહે ભીતીનો વાસ-અવિનાશ રથને.
આ રથથી હવે ધામ તાહરેરે, પોત્તુ એસનારો હુ ખાસ-અવિનાશ રથને
આય અખડ વાસ તુ જ ચરણમારે, મટી જાય જન્મમરણનો ત્રાસ- ,,

૫૬ ૧૧ બલીહારી રસીયા —એ રાહ

આબ્યા ગગાને તીરે સીતા રામ લક્ષ્મણ, ગુહ પાસે નાવ મગાઇ,
કહે કેવટ હો રધુરાઇ તમને, નહિ મગા પાર ઉતાડે રે
આપ ચરણ રજમા જાદુ ભર્યું છે રે, શલ્યા અહલ્યા બની જાઈ—કહે
પત્થરથી કામળ માડ કાષ્ટનુ નાવ છે રે, તરણી તે ધરણી બની જાઈ—કહે.
પરીવાર તણા પછી પેટ ભર કયાથીરે, ધ ધો ન જાણુ ખીજો કાઈ—કહે
તમે છો પ્રભુજી ભવ પાર ઉતારનારા, નહિ લઉ કાઈ ઉતરાઈ—કહે
ચર્ણુકમળ ધોયા વિના નાથ ના ઉતાડે રે, કહુ છુ દશરથ સમ ખાઈ—કહે.
પૂર્વતણા પૂન્ય એના બળી જેવા જાગ્યારે, પ્રભુ ચર્ણુ ધોવે બીલરાઈ—કહે.

૫૬ ૧૨ રાગ કાલીઝડો

હરી જન હળા મળાને આવો, બોલો કૃષ્ણ હરી.
મુખથી ગોવિદના ગુણ ગાવો, બોલો કૃષ્ણ હરી
હ્યોને મનુષ્યા જન્મનો લાવો, બોલો કૃષ્ણ હરી.
ખીજ જન્મોમા નહીં ફાવો, બોલો કૃષ્ણ હરી.
અ તર રાખી રૂડા લાવો, બોલો કૃષ્ણ હરી.
પ્રીતે પ્રભુ રસ પીને પાવો, બોલો કૃષ્ણ હરી

૫૬ ૧૩

મારા છો હરી મારા છો મારા છો પ્રભુ માગ છો,
 આપ જગતના આધારા છો મારા છો
 વ્યાપક વિશ્વમા ન્યારા છો કામ ક્રોધના મારા છો,
 લક્ષ્મી જનોને પ્યારા છો નીજ ઇચ્છાથી કગનારા છો
 વ્યાપક વિશ્વમા તમારા છો, મારા છો હરી મારા છો,
 મારા છો પ્રભુ મારા છો, કામ ક્રોધના મારા છો,
 મારા છો હરિ મારા છો, મારા છો પ્રભુ મારા છો .

૫૬ ૧૪ રાગ કાલીઝરો

મુકુ નહી પ્રભુ મુકુ નહી, માડ હાથ ચડ્યા કદી મુકુ નહી,
 તુજ વિના જગ સુખ ખાર લાગે, તેના સામુ કદી મુકુ નહી—માડ
 તુજ નામ અમૃત ભોજન તજીને, ધુળના ફાકડા મુકુ નહી—માડ
 મળી અમૃત જળ દૃષ્ટિ તમારી, તેથી ત્રીતાપથી મુકુ નહી—માડ
 તારી કૃપા પૂરણ થઈ છે, તેથી હવે કાષ્ટ મુકુ નહી—માડ

૫૬ ૧૫ રાગ શુ નદવર

પ્રભુ જન્મ મરણ દુખ ટાળવુ છે, ટાળવુ છે પ્રભુ ટાળવુ છે,
 મારે જન્મમરણ દુખ ટાળવુ છે
 શાસ્ત્ર પુરાણે આજ્ઞા કરી જે, તે સૌ અમારે પાળવુ છે—પ્રભુ
 સુખ દુખ પ્રભુ લાલ અલાભે, સમ દૃષ્ટીથી લાળવુ છે—પ્રભુ
 ક્રોધ કામ મદ મોહ ને મમતા, ભેગા કરીને બાળવુ છે—પ્રભુ
 તારી કૃપા પ્રભુ પૂર્ણ હશે તો, સાચે પથે ચાલવુ છે—પ્રભુ
 જાણી અખીલ આ જગત છે તુજ મય,અખડ આનંદમા મહાલવુ છે—પ્રભુ

૫૬ ૧૬ રામ કાલીજડો.

મન ભુલી ન જ હરી માયામા, માયામા હરી માયામા—મન ભુલી
ચિત્ત ચોડી દે જગરાયામા, મન ભુલી ન જ હરી માયામા
જરા જોની પ્રિયગી સુ કાયામા, આ તન ધન ને સુત જાયામા—મન
દીન બહુ ચિત્તા વિપય સાયામા, જ શાત લકિતની જાયામા—મન.
જો ચરણુ ગ્રહીશ યદુરાયના, મન ભુલી ન જ હરી માયામા—મન

૫૬ ૧૭ રામ—રઘુપતિ રામ હૃદયમા રહેજો રે

કદી એની શ્રીહરી નહીં ભુલેરે, નહીં ભુલે કદી નહીં ભુલે,
કદી એની શ્રીહરી નહીં ભુલેરે
હતા ગભે ત્યારે નન ભુલ્યા રે, જ્યારે ઉધા મસ્તકે ઝુલ્યા રે,
લાગી માયા ને જીવો ભુલ્યા, કદી એની
ભુવ નહીં નભુ જીવને ક્યારે રે, અન્ન જળ એને પુગ પાડે રે,
રાને ઉંચમા ખાતે એ કાઢે, કદી એની
ભુલે છે જીવ લક્તી કમ્પુની રે, પડી મોહમા પ્રભુને ગયા ભુલી રે,
હવે સમજીને મા ગુણ પુલી, કદી એની
શાસ્ત્ર શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીવ સહાને રે ભુલશે પ્રભુ પાપ બધાને રે,
મન ડર્મ વચને એના તું થાને, કદી એની

૫૬ ૧૮

તમારે સત્સંગમા પાછ લેવી નથી,
પન જેવી નથી પાછ દેવી નથી—તમારે
સત્સંગમા હરી સ્મરણ કરવું,
આપ કથા આપ કથા કહેવી નથી—તમારે

એક વાર કરી સગ રમમા રમાતા,
જાણુશો જે ક્યાઇ મળ એવી નથી—તમારે
ધીક ધીક મનુષ્યનો જન્મ તમે જાણુજો,
ત્રેમે કરી હરી ભક્તિ સેવી નથી—તમારે

૫૬ ૧૬

જાણુતા નથી કાઇ જાણુતા નથી,
અમે હરીનામ વિના કંઈ જાણુતા નથી
શ્રી હરીની કૃપા થાયે છે જ્યારે,
સુખ દુખ મનમાહી આણુતા નથી—અમે હરી
આ સ સારના નાશવત સુખને,
જાણુી હવે મને માણુતા નથી—અમે હરી

૫૬ ૨૦

જાણુ છે જે જાણુ છે, અમે જાણુ જે નિશ્ચય જાણુ છે
તેથી જાણુ હરિજી ગાણુ છે—અમે જાણુ.
સત્સગ ગગા શોધી શોધીને,
ત્રેમ ધરી એમા નહાણુ છે—અમે જાણુ
સત્સગ કરી હરી નામને સમરી,
ભવસાગર તરી જાણુ છે—અમે જાણુ

૫૬ ૨૧ રામ કાર્તીકડો.

રાધે શ્યામ રાધે શ્યામ રાધે શ્યામ, મેરે મન વશ ગયે રાધે શ્યામ.
જન્મ્યા મથુરા બસે ગોકુળ ગામ, મેરે મન
પીળા પીનાબર બીને વાત, મેરે મન

માથે રે મુગટ કુડળ કાન, મેરે મન૦
 ગોપી જીવન રાધા પ્રાણ, મેરે મન૦
 બાળપણમા હર્યા પુતનાના પ્રાણ, મેરે મન૦
 પરમાન દને પૂરણ કામ, મેરે મન૦

૫૬ ૨૨

સર્વ ભાવે ભજો ભગવાનનેરે,
 ગોપીજન જીવન પ્રાણ (ન દલાલ),
 સર્વ કાળ ભાવે ભજો ભગવાનનેરે,
 હરી ભજવા માહી દેશ કાળ નહીં નડેરે
 નહીં એસે કષ્ઠ ધન માલ (ન દલાલ),
 સર્વ કાળ ભાવે ભજો ભગવાનનેરે,
 પ્રભુ ભજવાથી સર્વ સુખ થઇ જશેરે,
 મટે માયા તણી જાળ (ન દલાલ),
 સર્વ કાળ ભાવે ભજો ભગવાનનેરે,
 ભજી પાર ગયા કષ્ઠક નરનારીઓરે
 પામી નીજસ્વરૂપ થઇ ગયા ન્યાસ (ન દલાલ),
 સર્વ કાળ ભાવે ભજો ભગવાનનેરે
 ગુરૂ ગોવિંદ કૃપાથી સાચુ કહુ રે,
 ભજો શ્રી હરીને છોડી બીજા ખ્યાલ (ન દલાલ),
 સર્વ કાળ ભાવે ભજો ભગવાનનેરે

૫૬ ૨૩

રે ભજી લેને તુ સુદીર સ્થામને, આ તે જાવુ છોડી ધન ધામને-રે ભજી
 અહિં આબ્યો છે જીવ શુ કામને, સાચા માની ખેટો હાડ્યામને-રે ભજી

હવે મુક મોહ લોભ કોષ કામને, આમોઆસથી રટી લેને રામને-રે ભજ.
તારે પ્હોચવુ જો હોય પરમ ધામને,
સાચા રનેહથી સેવી લે સુ દીર સ્વામને-રે ભજ લેને

૫૬ ૨૪

સેવવાને લાયક એક શ્રીહરિરે, પ્રભુ સેવે તે નાવે જગદ્ગરીરે-સે
પ્રભુ સેવતા તો હૃદય શુદ્ધ થાયછે જો, સર્વ ધર્મો તો પ્રભુમય થાયછે જો-સે.
મુખ્ય શ્રવણથી ભક્તિ શરૂ કરી જો, સેવા નવધા ભક્તિયે લાવે કરી જો-સે.
પત્ર પુષ્પ જળ ફળથી રાજ થાયછે જો, પૂર્ણ પ્રેમથી લાભ મળી જાયછે જો-સે

૫૬ ૨૫

આવો વૈષ્ણવ જન વ્હાલારે, મળીયે પ્રેમ થકી,
થાવાને પ્રભુના વ્હાલારે, મળીયે પ્રેમ થકી
પ્રભુ ગુણ ગાઓ ઘેલા કાલારે, મળીયે પ્રેમ થકી,
જેથી રીઝે નદના લાલારે, મળીયે પ્રેમ થકી
થાય અતરમા અજવાળારે, પ્રભુના ભજન થકી,
બહુએ ભરપુર પ્રભુને લાગ્યારે, પ્રભુના ભજન થકી

૫૬ ૨૬

આજ મે દીઠા વનમાળી, જુમનાને તીરે આજ મે દીઠા વનમાળી.
મસ્તકે મોર મુગટ ગળામા ગુળ માળા, પીતામ્બર પલવટવાળી-જુમના.
હાથમા લીધી વ્હાલે છડી ને વાસળી, ખાધે છે કામળ કાળી-જુમના.
મનહર મુખડુ મે જોયુ મે પ્રભુનુ, હુ તો ગઈ નીચુ ભાળી-જુમના
બોલ બોલ કંઈ કીધુ શ્રી હરિએ, બોલી વિચારી સ ભાળી-જુમના
વિશ્વ વિશુ જગત વૃક્ષના માળી, અમે તો પાદડા ને ડાળી-જુમના
તન મન ધન સોપ્યુ મુળ ચરણમા, પ્રભુ લેજો રે સ ભાળી-જુમના.

૬૨

૫૯ ૨૭

આજ સખી દીઠારે હરી મે જમુનાને તીરે, સુહર શ્યામ શરીરે-આજ
ઉભા દીઠારે ધરી નટવર વેશને, મોરલી વગાડી ધીરે ધીરે-આજ
વિકલ ચપ્પુ સખી મુખકુ નીરખી, શુદ્ધી ન રહી શરીરે-આજ
નેત્રથી નીરખી હૃદયથી હરખી, પાસે ગધ ધીરે ધીરે-આજ
પાસે જઘ પ્રભુ ચરણને પકડયા, હવે લોકડર નહીં લગીરે-આજ
સામુ જોધને હરીએ કીધી પોતાની, તેની કૃપાથી પ્હોચી ભવતીરે-આજ

૫૯ ૨૮

કૃષ્ણ નામ કહેશુ અને હોરાવશુ, રામ નામ લેશુ અને લેવરાવશુ -ટેડ
ગોવિંદ ગુણ ગાશુ અને ગવરાવશુ-કૃષ્ણ નામ
પૂર્વના પુન્ય થકી સત્સંગ ગગામા નાશુ અને નવરાવશુ કૃષ્ણ
ભલા થાશુ અમે પ્રભુના ભજનથી, નહીં કોઈને કહેવરાવશુ -કૃષ્ણ
ગુરુ કૃપાથી ગમ પડી છે, આનંદને છવરાવશુ-કૃષ્ણ

૫૯ ૨૯ રાગ મારૂ

જય શ્રી કૃષ્ણ કહાને મળતા, જય શ્રી કૃષ્ણથી પાપો બળતા-જય
જય શ્રી કૃષ્ણરે બેની, હારે તમે વારે વારે કહોની-જય.
જય શ્રી કૃષ્ણ જે મુખથી કીધા, તેને અમૃત ગોળી પીધા,
તેનાં સર્વે કારજ સીધા, જય શ્રી પ્રભુની જય જેણે બોલાવી,
તેને માયાને ડોલાવી, તેને મુક્તિ પાસે આવી-જય
જય શ્રી કૃષ્ણ કદી ના વિસારો, નહીં તો અફળ જશે જન્મારો,
માટે બેની કૃષ્ણ હૃદયમા ધારો,
જય શ્રી કૃષ્ણ રે બેની, હારે તમે વારે વારે કહોની

૫૬ ૩૦

આજે આનંદ મારા રે અમમા,
 આજે ગુરુ પધાર્યા સત્સમમા,
 પધાર્યા રે શ્રી વલ્લભલાલ,
 પ્રેમ ધરીને ગુરુને પ્રભુમીએ.
 ની સાધન જનને ઉદ્ધારવા,
 નવધા ભક્તીથી પ્રભુજીને ભાવવા,
 કૃપા માર્ગે રે જોના થકીજ જવાય,
 પ્રેમ ધરીને ગુરુને પ્રભુમીએ
 જેહ માર્ગ તે પુણી કહેવાય છે,
 સ્ત્રી શુદ્ધના ઉદ્ધાર થાય છે,
 વીધી નિષેધ રે નહિ જ્યા છે જરાય,
 પ્રેમ ધરીને પ્રભુજીને પ્રભુમીએ
 જેણે નામ મત્રથી દુષ્કાંડ કાપીયા,
 જેણે નીવેદનથી સુખ આપીયા,
 દેવી જીવો રે જેણે કર્યા છે સનાથ,
 એવા ગુરુજીને પ્રભુમીએ

૫૬ ૩૧

જમના જનોની માણરે, હોય વર્ષે દીવાળી,
 હરીજન હૃદયની માણરે, હોય નીત્ય દીવાળી
 રમ વડે ધર સ્વચ્છ કરીને, દીપક બહુ પગટાયરે—હોય વર્ષે-
 સત્સમથી શુદ્ધ હૃદય કરીને, જ્ઞાન દીપક પ્રગટાયરે—હોય નીત્ય
 દાસમા દેવતા મુકીને બાળક, કૃપા રાજી થાયરે—હોય વર્ષે-
 કામ ને ક્રોધમા મુકીને કાઠી, હરીજન રાજી થાયરે—હોય નીત્ય.

આય પીચે ને વસોરે પહેરે, મનમા સહુ મલકાયરે—હોય વર્ષે
રહેણી કહેણીના વસોરે પહેરી, હરીજન રાજી થાયરે—હોય નીત્ય
લક્ષ્મી મહાકાળી ને શારદા પુજી, જન જય ઇચ્છે મનમાયરે—હોય વર્ષે
એ સહુ માયા શક્તી પ્રભુની, હરીજન મન સમગ્ગયરે—હોય નીત્ય
અળસ કાઢે ગામતી નારી, લક્ષ્મીની ઇચ્છાયરે—હોય વર્ષે
અવિદ્યારૂપી અળસને કાઢી, લક્ષ્મીપતીને ચ્છાયરે—હોય નીત્ય
બેસતે વર્ષે મળે લાલ ને જય, ઇચ્છા એ સહુને થાયરે—હોય વર્ષે
હરીજન લાલ હરીનોરે માગે, જય પણ પ્રભુની બોલાયરે—હોય નીત્ય

પદ ૩૨ વધામણાં.

શ્રી ન દરાય ઘેર આજરે વધામણા, પ્રગટયા શ્રી પુરષોત્તમરે,
સૈયર સહુ લીજીએ વધામણા, પ્રથમ વસુદેવ અહુ પ્રગટીયા-વધામણાં
ધરમના રક્ષણ કાજરે સૈયર, ચતુર્ભુજ રૂપે દર્શન આપીઆ-વધામણા,
સ્તુતી કરે માત પિતાયરે સૈયર, મુકી આવો ન દ અહે ગોકુળ-વધામણાં
લષ્ટ આવળો કન્યાયરે સૈયર, અતરબ્યાન એમ કહી થયા-વધામણા,
બાળ સ્વરૂપે દેખાયરે સૈયર, કાળાઅહના તે તાળા તુટીઆ-વધામણા
તુટયા વસુદેવજીના બધરે સૈયર, સેવક સૌ ધારણ વળ્યા-વધામણા,
વસુદેવે લીધા પ્રભુ શીશરે સૈયર, ઝરમર વરસે મેહુલા-વધામણા
શેષ છાય કરી કરે સેવરે સૈયર, જમનાજી નીર લરપુર છે-વધામણા,
ચર્ણ સ્પર્શ કરી દીધા માર્ગરે સૈયર, ગોકુળમાં વાસુદેવ આવીયા-વધામણા.
પોઢાડયા પ્રભુ માતની ગોદરે સૈયર, મયા કન્યા લષ્ટ જશોદા જગીયા-વધામણા,
સુત મુખ દેખી હરખાયરે સૈયર, ન દ પુત્ર પ્રગટ જણી હરખીયા-વધામણા
આપ્યા વિપ્રને બહુ દાનરે સૈયર, મજજન સૌ અતિ ઉમ ગીયા-વધામણા,
નાચે છે ગોપી ને ગોવાળરે સૈયર, કીચ મચ્છો દહીં દુધનો-વધામણા.

આનંદ કલ્પે નવ જગરે સૈયર, પુષ્પ વૃષ્ટી કરે સૌ દેવતા-વધામણા,
વાજ્રતના નાદ બહુ થાયરે સૈયગ, એ સુખ શાભા શી કહુ-વધામણા
શ્રીનાથદાસ જગ્ય બલીહારરે, સૈયર સહુ લીજીએ વધામણા

૫૬ ૩૩

આજ ચક્રી જત લેતુ અમારે નેમથી,
જો શ્રી હરીની કૃપા અમોપર થાય જો,
તો તે સર્વે જતને નીચમ પળાય છે,
નહિ તો કેવળ મુખેથી કહેવાય જો—આજ
પર નીંદા કદી કરવી નહિ સુષુપ્તી નહિ,
કરવો નહિ કોઇ સાથે વાદવિવાદ જો,
કલેશ અને કકાસ હૃદય નહિ રાખશુ,
સુખ દુઃખમાહે રાખશુ ચિત્ત પ્રસાદ જો—આજ
ધન જો હોય તો સહાય સદા ધનથી કર,
ધન નહિ હોય તો મનથી કર સહાય જો,
તન મન ને ધન પરમાર્થમા વાપર,
જો શુભ કામે શ્રીહરી પ્રસન્ન થાય જો—આજ.
પ્રભુ કૃપાથી ઉત્તમ માનવ દેહ આ,
મળાયો કરવા ઉત્તમ ઉપયોગ જો,
ફરી ફરીને અવસર આવો નહિ મળે,
માટે ભજ પ્રભુને કરી યથો યોગ જો—આજ
ધર્ષા દ્રેષની વાણી કદી વદવી નહિ,
સદાય કરવા શ્રી ગુરૂ વચનો યાદ જો,
શ્રી હરી આગા પાળી હૃદયને શુદ્ધ કરી,
પ્રેમ ચક્રી સેતુ શ્રી હરીના પાદ જો—આજ.

વાણીનો વેવાર, જગતમા વાણીનો વેવાર,
 જો વાણીથી ચીજ વદાયે, જીત થઇ નીરધાર—જગતમા
 જો વાણીથી કંઠુ વદાયે, તો તે જીવની હાર—જગતમા
 પણ વાણીથી હરીને લજાયે, તો તો જોડો પાર—જગતમા.

વિનંતિ.

સર્વે ભાવિક ખહેનોને નમ્ર વિનંતિ છે કે શ્રી મુમુક્ષુ મધ્યે આ
 બાપા મહોદ્દામા નાગદેવી રસ્તા ઉપર સ્વર્ગવાસી શેઠ કલ્યાણજી શી
 જીએ બધાવેલ શ્રીરામચંદ્રજીના મંદિરમા દરરોજ બપોરના કલાક ૩ થી
 ૪ા સુધી શ્રી સદ્ધર્મ સુબોધક સ્ત્રીમંડળ નામનું સ્ત્રીઓનું એક મંડળ
 એકઠું થાય છે જ્યાં હમેશા નિતી ભક્તિથી ભરપૂર ઉપદેશોનું શ્રવણ
 કિર્તન થાય છે અને તેવીજ રીતે સદરહુ મંડળનો સાજના ૪ા થી
 ૫ા સુધી શ્રી માધવબાગમા પણ તેવોજ અમૂલ્ય સદ્બોધ મળે છે
 માટે ભાવિક ખહેનોને અલભ્ય લાભ લેવા વિનંતિ કરવામા આવે છે
 તેમજ ઉપર્યુક્ત મંડળ તરફથી શ્રીરામચંદ્રના મંદિરમા “શ્રીરામ સ્ત્રી
 ઉપચોગી પુસ્તકાલય” ખોલવામા આવેલ છે અને તેમાંથી દરે
 ખહેનોને પુસ્તકો વગર લવાજમે વાચવા આપવામા આવે છે, માટે તેને
 પણ લાભ લેવા વિનંતિ કરવામા આવે છે

લી.

વ્યવસ્થાપક.

પ્રકટ કરનાર — ખહેનકોરખાઈ દેવીદાસ ઝીલ્લાભાઈ,

નાગદેવી મંદિરની સામે, નાગદેવી રસ્તા, મુંબઈ, ૩

છાપનાર — શ્રી મનભાઈ જમજીવનદાસ,

(૧૦૦૬૪૭૯)

શ્રી ‘સરસ્વતી’ છાપખાનું, ૩૫૬, નાગદેવી રસ્તા, મુંબઈ, ૩.

